

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112011707
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112011707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému O. D. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 30. januára 2013 prejednal odvolanie obžalovaného O. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. novembra 2012, sp.zn. 2T 132/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku o ochrannom opatrení.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému O. D. podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. por. u k l a d á ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín rozsudkom z 15. novembra 2012, sp.zn. 2T 132/2012 uznal obžalovaného O. D. za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 4.8.2012 v čase o 18.00 hod. sa na dvore rodinného domu č. XXX v obci E., časť I. E. pod vplyvom alkoholu pohádal so svojim bratom A. D., zahnal sa na neho päšťou, zvalil ho na zem, kde sa kľbčili, pričom počas konfliktu sa mu obžalovaný vyhrážal fyzickou likvidáciou, následne poškodenému A. D. prišli na pomoc bratia Z. D. a Z. D., ktorí chytili obžalovaného za ruky a nohy a držali ho na zemi až do príchodu polície, pričom obžalovaný sa naďalej správal agresívne a všetkým bratom sa vyhrážal, že ich pozabíja.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. m/ Tr. zák. § 38 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci - otváracieho noža zelenej farby s dĺžkou čepele 10 cm.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zák. bolo obžalovanému O. D. uložené aj ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podal odvolanie obžalovaný O. D.. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom svojej obhajkyne namietal jeho správnosť vo všetkých výrokoch s poukazom na to, že aj keď medzi ním a poškodenými ku konfliktu došlo, on sa v žiadnom prípade

ani jednému zo svojich bratov nevyhrážal tým, že ich pozabíja, ako mu to obžaloba nesprávne kládla za vinu. Všetci svedkovia konfliktu sú jeho bratia, ktorí vo svojich výpovediach priznali, že jeho nemajú moc radi a preto mohli vypovedať nepravdivo v jeho neprospech. Okresný súd mal preto vypočúť aj ich matku, ktorá priebeh incidentu tiež mohla vidieť a počuť, pretože v čase konfliktu bola doma. Nakoľko z doposiaľ zadokumentovaného skutkového stavu nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že on žalovaný skutok spáchal a existujú teda vážne pochybnosti o jeho vine, domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. a vrátenia veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na správny a zákonný rozsudok súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného O. D. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného O. D. proti napadnutému rozsudku je dôvodné len čiastočne, i keď z iných dôvodov, než na ktoré poukázal vo svojom odvolaní.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 15.novembra 2012 vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaný O. D. spáchal skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania žalovaného skutku aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne usvedčený predovšetkým svedeckými výpoveďami poškodených A. D., Z. D. i Z. D., o objektívnosti výpovedí ktorých neboli zistené žiadne právne relevantné okolnosti, naopak, s ich výpoveďami korešpondujú aj ďalšie vo veci vykonané dôkazy a to okrem čiastočného priznania obžalovaného O. D. predovšetkým výpoveď svedka Z. D. i listinné dôkazy a z nich najmä potvrdenie o zaistení veci (č.l.65) i zápis o dychovej skúške, ktorú policajný orgán u obžalovaného vykonal 4.augusta 2012 o 22.04 hod.

Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Okresný súd tiež v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku správne uviedol aj všetky vykonané dôkazy súvisiace s výrokmi o trestoch (odňatia slobody i spôsobe jeho výkonu a treste prepadnutia veci) a potom na ich podklade obžalovanému v súlade so zákonom uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. m/ Tr. zák. a s prihliadnutím na § 38 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného O. D. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia i trest prepadnutia veci - otváracieho noža zelenej farby s dĺžkou čepele 10 cm, ktorý bol použitý na spáchanie trestného činu - v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.. Trest odňatia slobody vo výmere tridsať mesiacov, teda v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby stanovenej za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., určil obžalovanému v súlade so zásadami ukladania trestov tak, ako sú uvedené v § 34 Tr.zák. a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne a podrobne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku i na osobu páchatel'a (správne pritom

poukázal na to, že obžalovaný spáchal teraz prejednávany úmyselný prečin násilnej povahy v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený tiež aj za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák.), jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák. a na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd však zistil, že okresný súd pochybil vo výroku o uloženom ochrannom opatrení, keď obžalovanému O. D. uložil podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ústavnou formou napriek tomu, že pre takýto svoj záver nemal náležité podklady najmä z dôvodu, že nevykonal všetky potrebné dôkazy zákonným spôsobom. Súd prvého stupňa totiž na hlavnom pojednávaní 15.novembra 2012 znalecký posudok znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) iba podľa § 269 Tr. por. oboznámil napriek tomu, že podľa § 268 ods. 2 Tr. por. možno namiesto výsluchu znalca čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144 Tr. por., nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku (tieto podmienky pritom v danom prípade splnené sú) a prokurátor a obžalovaný s tým súhlasia. Okresný súd teda pochybil, keď predmetný znalecký posudok na hlavnom pojednávaní neprečítal (na jeho prečítanie si pritom od prokurátora ani od obžalovaného nevyžiadal súhlas). Krajský súd preto na verejnom zasadnutí vykonal citovaný dôkaz v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Tr. por. a na podklade záverov znaleckého posudku, o správnosti ktorých nemal žiadne pochybnosti, napravil pochybenie okresného súdu v naznačenom smere spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o ochrannom opatrení a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. s poukazom na doplnené dokazovanie na verejnom zasadnutí 30.januára 2013 prečítaním vyššie citovaného znaleckého posudku za súhlasu prokurátora i obžalovaného sám obžalovanému O. D. podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. por. uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, pretože s poukazom na znalcami obžalovanému diagnostikovaný syndróm závislosti od alkoholu a ich záver, podľa ktorého doporúčajú obžalovanému O. D. citované ochranné opatrenie ústavnou formou uložiť, takýto postup prichádzal do úvahy. Obžalovaný O. D. pritom spáchal trestný čin násilnej povahy voči blízkej osobe a vzhľadom na jeho osobu možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať a trestný čin spáchal pod vplyvom návykovej látky.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody a na podklade odvolania obžalovaného, napravil pochybenie okresného súdu v naznačenom smere, zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o ochrannom opatrení a v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému O. D. sám podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. por. uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.